Ce sărbătorim de Sfântul Nicolae?

Pentru ce anume se cuvine să îl cinstim pe Sfântul Ierarh Nicolae?

Sfântul Ierarh Nicolae este (sau ar trebui să fie) unul dintre cei mai cinstiţi sfinţi în România.

Numele „Nicolae” este format din cuvintele din greaca veche „nike” – victorie, biruinţă şi „laos” – popor, traducându-se ca „om ce face parte dintr-un popor victorios”.

În primul rând, se cuvine să ştim ce anume se celebrează la 6 decembrie. Atât data naşterii sale (cca. 240-280, Patara, Lichia) cât şi data morţii sale (cca. 343-345, Mira, astăzi Kocademre, aproape de Kale, Turcia), sunt necunoscute. **La 6 decembrie se sărbătoreşte minunea prin care Sf. Nicolae a scăpat de la o judecată nedreaptă pe trei voievozi.** „Voievod” desemna, în sec. al IV-lea d. Hr. pe cel care comanda în Imperiul Roman de Răsărit o provincie romană. În perioada respectivă, Imperiul Roman era într-una din epocile sale de glorie şi maximă întindere. Voievozii răspundeau în faţa împăratului pentru modul în care apărau şi conduceau provinciile care le-au fost încredinţate.

Minunea sărbătorită s-a petrecut în vremea împăratului Constantin cel Mare. Trei voievozi, pe nume Nepotian, Ursul şi Erpilion au fost trimişi pentru a potoli o tulburare în zona cunoscută drept Frigia. Ei conduceau o armată de soldaţi. Unii dintre aceştia luau cu sila cele necesare de la popor. Sf. Nicolae a lămurit lucrurile şi a vădit fapta altuia, care fusese mituit să condamne la moarte trei bărbaţi (atenţie, este vorba despre trei bărbaţi, nu despre cei trei voievozi – cum mai confundă unele articole apărute prin site-uri de can-can şi pentru femei). Cei trei voievozi, inspiraţi fiind de modelul şi judecata dreaptă oferite de Sf. Nicolae (care era cinstit ca sfânt în popor încă din timpul vieţii), au potolit tulburarea din Frigia.

La întoarcere însă, au fost pe nedrept închişi, urmând a fi judecaţi, torturaţi şi

executaţi public. Aceştia trei l-au chemat în ajutor pe Sf. Nicolae, care a apărut ca o vedenie într-un vis al împăratului, luminându-l pe Sf. Constantin cu privire la greşita sa judecată. Împăratul i-a eliberat pe cei trei voievozi, şi-a înţeles greşeala şi I-a dat slavă lui Dumnezeu. De aceea, Sf. Nicolae apare în unele icoane ca povăţuind sau binecuvântând un conducător.

Aşadar, **data principală a sărbătoririi sale îl proclamă în primul rând ca pe un ajutător ale celor nedreptăţiţi în judecată; acuzaţi de neadevăr.**

Mai există şi o a altă dată în calendarul creştin ortodox la care este sărbătorit Sf. Nicolae: 9 mai (când este de asemenea trecut în Sinaxar), cu ocazia mutării moaştelor sale la Bari, în Italia, în 1087, pentru a nu fi profanate de turcii selgiucizi. Catedrala din Bari unde au fost depuse moaştele şi ele rămân acolo, fiind un loc de pelerinaj atât pentru ortodocşi, cât şi pentru catolici.

În cinstea sa, pe teritoriul Turciei, în Antalia de astăzi, se află biserica sfântului Nicolae din Myra, la 2 km de oraşul Demre. Aceasta a fost prima biserică închinată sf. Nicolae, în sec. VIII-lea. În 1042, aceasta a fost restaurată şi i s-a adăgat o mănăstire. Ce a rămas din respectiva biserică poate fi vizitat şi astăzi. Vă invit să citiţi un articol despre aceasta. Vă invit mai jos să ascultaţi o predică a Mitropolitului Bartolomeu Anania despre sărbătoarea şi importanţa Sf. Nicolae.

[youtube=http://www.youtube.com/watch?v=rS36FQ1Q73Y]

Sf. Nicolae, nu Moş Crăciun

Sf. Nicolae este ocrotitor şi al Ţărilor de jos: Belgia, Luxemburg, Olanda. Atunci când imigranţi din aceste zone s-au mutat în SUA, au promovat numele Sf. Nicolae drept Sinterklaas (aşa cum se numea în flamandă). În timp, această denumire a fost transformată în „Santa Claus/Moş Crăciun”, deturnând sensul creştin al sărbătorii Naşterii Domnului. În prezent, sărbătoarea lui Moş Crăciun stă din punct de vedere comercial pe acelaşi podium ca şi Halloween-ul (care este o sărbătoare păgână închinată morţii şi duhurilor acesteia).

În Germania, în Ţările de Jos şi în Ţările Nordice, Sf. Nicolae este moşul darurilor şi în ziua de astăzi. Tradiţiile spun că „Moş Nicolae” aduce şi o nuia, un băţ, pentru copiii care nu au fost cuminţi, amintind de cuvintele Sfintei Scripturi, „Cel ce-şi iubeşte copilul, nu cruţă nuiaua”.

De fapt, în realitate, obiceiul pungii cu daruri a Sf. Nicolae vine de la o milostenie pe care a făcut-o cu un om sărac, care nevând bani nici de toate zilele, darămite zestre să dea fiicelor sale pentru a se căsători după obicei, fiecare cu un bărbat bun, voia să le dea spre prostituţie. Astfel, printr-o pungă cu bani de aur aruncată pe geam, el a izbăvit acea casă de dăsfrânare. Astfel, unele tinerele care îşi întreabă în zilele acestea iubiţii ce cadouri le aduc în noaptea de Sf. Nicolae poate că nu ştiu de fapt ce se cuvine să ceară.

Sf. Nicolae este cunoscut prin excelenţă ca un ocrotitor al familiei. Tinerii sunt îndemnaţi să îi citească acatistul şi să i se roage, pentru a le lumina mintea spre găsirea unui partener de viaţă, sau pentru buna călăuzire a familiei.

Puteți găsi numeroase articole despre cum una din cele mai dragi sărbători creştine a fost deturnată spre scopuri comerciale, cel de față nu va trata această înclinație.

Sf. Nicolae, apărătorul dreptei credinţe

Sfântul Nicolae mai este cunoscut şi pentru fapta cu îndrăzneală ce a făcut-o la primul sinod ecumenic, în 325, la Niceea. Sinodul a fost convocat de către împăratul roman Constantin cel Mare, ulterior devenit sfânt împreună cu mama sa Elena. Primul sinod a fost convocat pentru a combate erezia lui Arie. Acesta era unul ce susţinea că Iisus Hristos nu a fost Fiul lui Dumnezeu, ci un învăţător, cu puteri supranaturale. Ipoteză nu foarte departe de ceea ce susţin în zilele de astăzi unii eretici, ecumenişti, new-age-işti, etc. Sf. Nicolae i-a dat o palmă lui Arie, atunci când acesta a spus erezii. Împăratul Constantin l-a trimis la închisoare pentru acest act violent, dar printr-o minune dumnezeiască, Sf. Nicolae a fost eliberat.

Arie avea un purtător de cuvânt foarte priceput, pe care l-a trimis să vorbească pentru cauza ariană. Sf. Nicolae însă a răspuns cu o minune şi a spus: „aceluia

care grăieşte minciuni, să i se lege limba”, iar îndată vorbitorul lui Arie a amuţit şi, în scurt timp, a trecut de partea creştinilor.

Aşadar, Sf. Nicolae reprezintă un model pentru creştinii ortodocşi de astăzi, pentru a lua cu curaj cuvântul împotriva batjocoritorilor dreptei credinţe, care încearcă să convingă poporul de minciuni, aşa cum încearcă unii să o facă prin proiectul aşa-numit „Sf. Nicolae”, sau prin alterarea viziunii asupra ortodoxiei.

De asemenea, Sf. Nicolae mai este şi ocrotitorul marinarilor, datorită unei alte minuni săvârşite după moartea lui, când a slavat viaţa unor oameni care veneau pe mare să se închine moaştelor sale.

Aşadar, astăzi sărbătorim, prin Sf. Nicolae: dreapta judecată, generozitatea în milostenie, familia creştină şi lupta împotriva ereziilor

A şti să primeşti şi a şti să dăruieşti

« Iubeşte şi fă ce vrei » … zicea Fericitul Augustin, referindu-se la faptul că dacă creştinii trăiesc în spiritul şi faptele creştine, au binecuvântarea de a face ceea ce doresc. « Toate sunt îngăduite, dar nu toate de folos », scrie undeva în Biblie.

„A aparţine” implică semantic ideea de „a se lăsa a fi parte din…” a lăsa ceva mai mare să spună că te are de partea sa. Numai că a fi parte din ceva, sau a avea implică două componente fundamentale: a dărui şi a primi. Iar a dărui şi a primi presupun abilitatea de a avea şi a păstra.

În primul rând, **a şti să primeşti** reprezintă un lucru extraordinar pentru **respectul de sine deoarece arată o atitudine deschisă faţă de într-ajutorare.** A şti să primeşti: critici, aplauze, palme, felicitări, cadouri, sentimente, persoane… **A primi permite cuiva a dărui**.

A permite cuiva să dăruiască reprezintă un gest de încredere şi de sprijin cumva a acelei persoane, într-un demers de comunicare, atunci când acţiunea de a primi se realizează într-un cadru de generozitate bunăvoitoare şi necondiţionată. În momentul în care cineva poate face o bucurie unei alte persoane prin a primi ceva, poate chiar ceva care implică responsabilitate, poate fi un lucru care întăreşte respectul de sine prin simpla bucurie de a prilejui o bucurie.

Se spune că românii sunt ospitalieri. Chiar unul din atributele principale

percepute ale românilor, de către români, este ospitalitatea, lucru confirmat și de cercetarea sociologului Dorin Bodea de la Result Consulting, publicată în cărțile *Românii, un viitor previzibil?* și *Valorile angajaților români*. A primi ospitalitatea cuiva care o oferă cu dragă inimă reprezintă un respect faţă de gestul acelei persoane de a oferi.

În al doilea rând, a şti să dăruieşti implică abilitatea de a oferi necondiţionat anumite lucruri importante pentru persoana care le primeşte, în aşa fel încât cel care oferă, prin faptul că oferă, să perceapă utilitatea gestului făcut.

Când X cere ceva ce Y nu vrea să dea, sau X refuză ce Y doreşte să ofere, apare un blocaj în comunicare. Zicem „dar din dar se face rai”. Voi ilustra un concept şi mai interesant: **să dai din ceea ce nu ai.**

La un moment dat, un preot tânăr nu ştia ce să facă atunci când i s-a repartizat o parohie, pentru că nu se simţea potrivit pentru această slujire, aşa că s-a consultat cu părintele său duhovnic spunându-i:

- Părinte, se spune că un preot paroh trebuie să aibă încredere în Dumnezeu în ciuda greutăţilor, dar eu nu am încredere în Dumnezeu nici în prvinţa lucrurilor de pe o zi pe alta. Se spune că un paroh trebuie să aibă şi să inspire iubire de aproape enoriaşilor, dar pe mine nu mă interesează de ei. Se spune că un paroh trebuie să fie un bun organizator, dar eu nu sunt în stare nici măcar să-mi organizez camera.
- Comportă-te ca şi cum lea-i avea şi din acestea te vei învrednici şi tu!
- Părinte, dar nu pot să fiu fals cu aceşti oameni…
- Fă cum îţi spun pentru un an. Comportă-te exact ca şi cum ai avea aceste virtuţi, oferind din ele celorlalţi, chiar dacă nu le ai şi mai vorbim despre asta peste un an.

Peste un an, într-adevăr, preotul a dobândit fiecare din aceste lucruri pe care iniţial nu le avea, comportându-se ca şi cum le-ar avea. Astfel, şi-a obligat atitudinile să-i urmeze comportamentul. Iar pe parcursul acestui an, a oferit din ceea ce nu avea: încredere în Dumnezeu, iubire de aproape şi spirit de organizare.

Ia gândeşte-te, ce s-ar întâmpla dacă ai dărui altora din cele pe care nu le ai dar ţi le doreşti?

Doreşti iubire? Dăruieşte iubire şi asta vei primi.

Doreşti cunoaştere? Oferă cunoaştere şi asta vei primi.

Nici un efort nu va fi în zadar, ci va fi compensat, mai devreme sau mai târziu.

Paraclisul sfântului Nicolae

Rugăciune către Sf. Nicolae

PS: La mulţi ani tuturor şi fiecăruia care îşi serbează astăzi ziua de nume: Nicolae, Nicoleta şi toţi ceilalţi!

[youtube=https://www.youtube.com/watch?v=oiK5CyVnM3g]

Grupul Psaltic Patras – Paraclisul Sfantului Nicolae (Megalinariile)

[youtube=https://www.youtube.com/watch?v=S3VWeKulhEo]

Articol realizat de Ștefan Alexandrescu publicat inițial aici și aici.